

دعای ۱۱۱- در نخستین روز از ماه رجب

از ابو حمزه ثمالی روایت شده است که گفت: شنیدم که حضرت علی بن الحسین (علیه السلام) در حجر، در اول ماه رجب، در سال ابن زبیر، دعا می کرد؛ پس به آن حضرت گوش فرا دادم، می فرمود:

يَا مَنْ يَمْلِكُ حَوَائِجَ السَّائِلِينَ،

ای آن که مالک تمام نیازها و حاجت های درخواست کنندگان هستی،

وَيَعْلَمُ ضَمِيرَ الصَّامِتِينَ،

و از نهان افراد خاموش و لب فرو بسته، آگاهی کامل داری؛

لِكُلِّ مَسْأَلَةٍ مِنْكَ سَمْعٌ حَاضِرٌ، وَجَوَابٌ عَتِيدٌ،

برای هر خواسته ای، گوشتی همیشه شنوا و پاسخی مهیا داری.

اللَّهُمَّ وَمَوَاعِيدُكَ الصَّادِقَةُ،

خداوند! به حق وعده های راستینت،

وَأَيَادِيكَ الْفَاضِلَةُ، وَرَحْمَتُكَ الْوَاسِعَةُ

و بخشش ها و تفضل های بی پایانت، و رحمت گسترده و فراگیرت،

فَأَسْأَلُكَ أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ،

از تو می‌خواهم که بر محمد و خاندان محمد درود فرستی،

وَأَنْ تَقْضِيَ حَوَائِجِي لِلدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ،

و حاجت‌های دنیا و آخرت مرا برآورده سازی؛

إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

بی‌گمان تو بر هر کاری توانایی!